

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 76 • nummer 10 • oktober 2021

INHOUD

<i>Man van smart (gedicht)</i>	<i>241</i>
<i>Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (10)</i>	<i>242</i>
<i>Wat kenmerkt Gods Gemeente? (2, slot)</i>	<i>246</i>
<i>Ontruk mij aan het slijk</i>	<i>253</i>
<i>De zegenrijke taak van oudere zusters</i>	<i>255</i>
<i>Symbolen voor het Woord van God (1)</i>	<i>256</i>
<i>De Drie-eenheid</i>	<i>264</i>
<i>'Wij zien Jezus'</i>	<i>265</i>
<i>Hij bad</i>	<i>267</i>

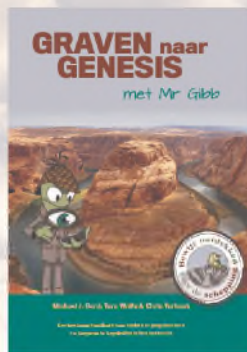
Wil je je kinderen laten kennismaken met de wereld van de geologie - vanuit een Bijbels perspectief?

door Michael J. Oard, Tara Wolfe & Chris Turbuck

Dit unieke geologieboek zit boordevol bewijs, dat kinderen en jonge mensen, maar ook ouderen, helpt meer te leren over de wereld onder hun voeten. Het laat hun zien hoe gesteenten kunnen worden verklaard aan de hand van de geschiedenis van de Bijbel. Zo kunnen ze vaststellen wat de gevolgen van de schepping en de zondvloed zijn, in overeenstemming met wat ze in de wereld om zich heen zien.

Mr Gibb, een nieuwsgierige en wonderbaarlijke sprinkhaan, neemt hen mee op reis. Op allerlei manieren weet hij met zijn vragen en capriolen hun verbeelding te prikkelen bij diverse interessante geologische onderwerpen. Door de treffend geïllustreerde pagina's ontdekken ze ook boeiende informatie over gesteenten, mineralen, fossielen, stalagmieten, kristallen en nog veel meer.

Daarnaast staan in Graven naar Genesis met Mr Gibb ook veel praktische activiteiten, die in hun geheugen blijven hangen. Deze eenvoudige experimenten kunnen thuis worden gedaan met gemakkelijk beschikbare ingrediënten. Ze bieden geweldige mogelijkheden om te leren door te doen.

Bestelcode: 5740

Aantal bladzijden: 96

Prijs: € 18,95

Colofon

Redactie- en administratie-adres:
Stg. Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten

**Abonnementen en
lectuurbestelling:**
Tel. 0543 - 47 17 46
E-mail: bestel@uhwdw.nl
IBAN: NL44 INGB00 00 92 46 08

**Algemene info, redactie en
doorstorting giften (vertrouwelijk):**
Tel. 0543 - 47 88 43; fax 0543 - 47 88 42
E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02
BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48
BIC: ABNANL2A* (geen ANBI, niet aftrekbaar)
*Voor betalingen vanuit buiten Europa
de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock © foto's binnenzijde: Pixabay

Man van smart

Heere, Uw verlossingswerk op aarde
vult met verwondering ons hart.
Wij kunnen niets dan U aanbidden
bij 't zien van al Uw leed en smart!

Steeds weer opnieuw gaan onze ogen
naar Golgotha, waar U als Lam
U voor ons in de dood wou geven,
Gods heilig oordeel op U kwam.

Wat ging er door Uw ziel aan 't kruishout
toen mensen vol van bitt're haat
U vijandschap en oneer toonden
vanuit een hart zo vol van kwaad.

Bedekt met schande en verachting
hing U aan 't kruishout, Man van smart!
Juist toen vervulde U gehoorzaam
het heilsplan van Uw Vaders hart.

In diepste diepten van ons oordeel
kwam U. Hoe leed U in Uw ziel,
toen U tot zonde werd gemaakt, Heere,
en 't Godd'lijk oordeel op U viel!

Een tijd van ondoorgrond'lijk lijden,
een dag vol pijn, vol leed en nood,
toen U, Heere, door God werd verlaten,
voor ons zelfs ging tot in de dood!

Uw grote liefde, Heere Jezus,
raakt ons in 't diepste van ons hart.
Voor ons hebt U Uzelf gegeven.
W' aanbidden U, o Man van smart!

naar John Nelson Darby (1800-1882) 1867

Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (10)

Leven met Christus

In Romeinen 6:8 volgt weer een conclusie: 'Als wij nu met Christus gestorven zijn, dan geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven'. Het staat dus vast dat we met Christus zijn gestorven. Daarom geloven we – en dat is geen vage hoop en niet alleen maar een wens, maar een zekerheid van het geloof – dat we ook met Hem zullen leven. Dit heeft twee betekenissen: Ten eerste weten we dat we *eeuwig* met Hem zullen leven. Daarom wordt hier ook de toekomstige vorm gebruikt 'zullen leven'. In 1 Thessalonika 5:10 wordt precies hetzelfde gezegd: 'zodat we ... samen met Hem zouden leven'. Dat is de hemel. Dat is een beschrijving van onze eeuwige toestand. Ten tweede heeft dit betrekking op het vierde vers, waar aan het einde wordt gezegd dat we in nieuwheid van leven zullen wandelen. Dat is een belevenis die we nu al mogen meemaken.

Christus leeft voor God – zo ook wij

Vers 9 herhaalt gedeeltelijk dat wat we al weten: 'daar wij weten dat Christus, uit de doden opgewekt, niet meer sterft; de dood heerst niet meer over Hem'. Nadat Hij is opgewekt, heeft Hij nooit meer wat met de zonde te maken (verg. Hebr. 9:28) en zal Hij niet meer sterven. De dood heerst niet meer over Hem. Een korte tijd *heeft* de dood over Hem geheerst en het leek erop dat de dood Hem had overwonnen. Hij was gestorven en werd in een graf gelegd. Hij was dood. Maar hier wordt gezegd: 'De dood heerst niet meer over Hem'. **De Heere Jezus bleef niet in de dood. Hij is in de kracht van een onsterfelijk leven opgestaan.** Zoals de dood over *Hem* niet meer heerst, zo heerst de dood ook niet meer over *ons*. Hier zien we weer onze eenheid met Hem.

Deze eenheid met Hem is daadwerkelijk het fundament van al deze leringen.

'Want wat Zijn sterven betreft, is Hij eens voor altijd der zonde gestorven' (vs. 10). Dit betekent – zoals we bij vers 2 al uitlegden – dat Hij door de dood de wereld van de zonde voor *altijd* heeft verlaten. 'Maar wat Hij leeft, leeft Hij voor God' (vs. 10). Nu zou je kunnen vragen: heeft Hij dan *vóór* Zijn kruisdood niet voor God geleefd? Natuurlijk, dat deed Hij steeds, maar Hij had in die tijd steeds weer met de zonde te maken. Dat is nu voorbij en nu kan Hij, zagezegd zonder hindernis, Zijn God eren. Zijn leven kent niets anders dan alleen God. Dat is precies hetgene wat Hij ook ons wil schenken: alleen nog voor God in een nieuwheid van leven wandelen – alleen nog maar deze doelstelling kennen. We zijn één met Christus en leven vanuit het geloof nu al in de positie van de Heere Jezus.

Onszelf rekenen als dood voor de zonde

Nu volgt de eerste vermaning van dit gedeelte¹: 'Zo ook u, houdt u voor de zonde dood' (vs. 11). Deze vermaning heeft als voorwaarde dat de zonde zich nog in ons bevindt, anders hadden we ons tegenover haar niet als dood hoeven te rekenen. Maar we moeten erop letten dat hier niet staat: *voel* u dood voor de zonde. Je kunt dat niet voelen. **Je kunt ook niet voelen dat je vergeving van zonden hebt.** Het zou fataal zijn wanneer onze zekerheid en onze positie van onze gevoelens en belevenissen zouden afhangen. We hebben vaste zekerheid nodig dat we voor de zonde dood zijn. Deze zekerheid ontvangen we slechts uit het geloof in de waarheid uit de verzen 3 tot 10, namelijk dat we in elk opzicht één zijn met Christus. Daarom begint dit vers weer met de woorden: 'Zo ook u'. Als we deze waarheid door het geloof aannemen en ons hart erop zetten, dan rekenen we onszelf

¹ Ook in vers 2 is natuurlijk al een indirecte vermaning te lezen.

als dood voor de zonde. Dat is de betekenis van dit vers en het uitgangspunt voor een Godvruchtig leven: God in Christus Jezus leven, zoals Hij het doet.

In deze samenhang is een ander ding van belang. Steeds weer hoor je de uitspraak: 'We moeten de zonde (of de oude natuur) in de dood houden'. Maar deze manier van uitdrukken is fout! De zonde kunnen we niet voor dood houden. Ze is er, dat leert de dagelijkse ervaring ons. Maar ik moet mezelf *rekenen* als dood voor de zonde. Dat is wat hier wordt bedoeld. De oude mens is ook gekruisigd, *ik* ben dood, de zonde niet. Maar de Heere stierf voor de zonde, **Hij stierf voor die wortel die zich in mij bevindt en die alleen boze vruchten voortbrengt**. Omdat dat zo is, mag ik me in geen geval onverschillig tegenover de zonde gedragen. Maar de genade belooft ons het volgende: 'U mag de waarheid dat u gestorven bent, vanuit het geloof aannemen'. Als het dan toch nog voorkomt dat ik zondig, dan weet ik dat mijn Heiland daarvoor stierf. De zonde, het roofdier, bevindt zich in mij en als ik de deur voor dit roofdier open, dan zal het me zeker weten verwonden. Maar het kan geen macht meer op me uitoefenen – en dat is het beslissende. Het is niet meer *mijzelf*.

Broeder Heijkoop heeft dat eens op de volgende manier duidelijk gemaakt: Een oude kapitein heeft een eigen schip. Op een dag verkoopt hij dit schip aan een andere kapitein onder de voorwaarde dat hij op dit schip zelf nog een kajuit mag houden, waarin hij altijd mee zou kunnen varen. Het verdrag werd gesloten en het schip kreeg een nieuwe kapitein. Vanaf dat moment deelde deze kapitein de bevelen uit, maar de oude kapitein bevond zich nog in zijn kajuit. Hij had niets meer te zeggen, maar mocht nog wel meevaren. Maar het duurde niet lang totdat de oude kapitein weer naar boven kwam en probeerde het schip onder zijn leiding te krijgen. – Dat is het roofdier en de zonde in ons. Maar net zomin als de oude kapitein heeft ook de zonde recht noch macht om de leiding in ons leven over te nemen. Die is van de nieuwe

kapitein, dat wil zeggen de nieuwe Heere, de Geest, het nieuwe leven in ons en niet meer van de zonde.

Het gaat er ook niet om dat we *steeds weer* voor de zonde moeten sterven of dat we iets moeten *doen* om deze toestand te bereiken (dat zou het principe van de wet zijn), maar we *zijn* in deze toestand terechtgekomen en we rekenen onszelf als dood voor de zonde en dat heeft natuurlijk een praktische uitwerking op ons gedrag. Dat kun je met Efeze 5:1-2 vergelijken: daar staat dat wij Gods geliefde kinderen zijn en in liefde moeten wandelen. We wandelen dus niet in liefde om geliefde kinderen van God te *worden* (dat zou wettisch zijn: iets doen om iets te bereiken), maar *omdat* we Gods geliefde kinderen *zijn* (dat is een geschenk), wandelen we in de liefde. En *omdat* we voor de zonde zijn gestorven, gedragen we ons ook dienovereenkomstig.

Een ander voorbeeld zal dat verduidelijken: Lang geleden werkte een mijnbouwer genaamd Christian in een schacht, die nog niet zo beveiligd was zoals dat vandaag het geval is. Iedere keer als hij in de schacht naar beneden ging, vielen enkele stenen achter hem aan, waarop hij dan samen met zijn collega's steeds verschrikkelijk vloekte. Op een dag bekeerde hij zich echter. Toen de stenen daarna zoals gewoonlijk

op hem en op de anderen vielen (het wordt niet ineens allemaal beter als we ons bekeerd hebben!) begonnen ze allemaal te vloeken – maar hij zweeg. Vanaf dat moment vloekte hij niet meer. En als de woede dan toch in hem opborrelde, zei hij tot zichzelf:

'Christian, je bent dood! Christian, je bent dood!' Hij had het vers in de praktijk gebracht: 'Houdt u voor de zonde dood!'

Je kunt de verzen die we net hebben bekeken, weergeven in eenvoudige taal: Doe niet net alsof je geen zonde meer zou hebben, maar denk er zo over, zo als God er ook over denkt: De zonde is veroordeeld en je bent eraan gestorven. Als je er op dezelfde manier als God over denkt, dan gebeurt er iets heerlijk: dan heb je zagezegd heerschappij met God over je eigen zonde. Dat is iets geweldigs. Dat is de bevrijding van je positie onder de macht van de zonde. De kracht om dit in de praktijk te brengen, vinden we pas in hoofdstuk 8, maar hier al worden we ertoe opgeroepen om dit vanuit het geloof vast te houden en vanuit deze positie te wandelen. Alleen dat maakt ons gelukkig!

(Wordt vervolgd).

Karl-Heinz Weber

Wat kenmerkt Gods Gemeente? (2,slot)

We zetten de beknopte overdenking voort van essentiële kenmerken van gelovigen die vergaderd zijn zoals God het voor Zijn hele Gemeente bedoelt.

Gelovigen geven in financieel opzicht volgens het onderwijs van het Nieuwe Testament. Er wordt niet om steun gevraagd of gebedeld (gelovigen dienen niet uit externe aandrang te geven, maar uit bereidheid en naar vermogen; 1 Kor. 16:2; 2 Kor. 8:11-13; 9:6-7). Het werk van de Heere moet ondersteund worden door gelovigen, niet door de godsdienstige wereld (3 Joh. 1:7). De verkondiging van het evangelie hoort kosteloos, 'om niet',

gedaan te worden (1 Kor. 9:18; 2 Kor. 2:17; 11:7). Veel mensen denken dat zij Gods gunst kunnen kopen. Op die manier is *geven* gewoon een manier om hun geweten te sussen, zodat ze op andere momenten kunnen doen wat ze willen. Maar als een *gelovige* ondersteund wordt in het Woord, is hij ervoor verantwoordelijk om degene van wie hij die steun ontvangen heeft, te ondersteunen en hij zal oogsten wat hij zaait (Gal. 6:6-7).

Gelovigen moeten biddend overwegen of het werk dat ze eventueel willen gaan steunen, in overeenstemming is met het Woord van God. Veel, ook in de evangelische Christenheid, is niet volgens Gods gedachten, ook al kan de Heere het gepredikte woord uiteraard wel gebruiken om mensen tot behoudenis en geestelijke groei te brengen.

Er worden tijdens diensten vaak tienden en offers ingezameld waarbij regelmatig een dwingende oproep gedaan wordt om geld te geven en dat geld wordt aanvaard van zowel onbekeerde als bekeerde mensen. Door sommige radio- en televisiepredikers wordt dit tot in het extreme gedaan. Anderen zijn wat subtieler en zeggen bijvoorbeeld: 'Schrijf ons een brief', maar ook dan hebben we nooit de waarschuwing gehoord dat onbekeerde mensen geen geld moeten bijsluiten omdat God dat niet wil.

De plaatselijke gemeente is de omgeving voor echte opbouw en groei, waar de geestelijke gave functioneert door de samenkomsten van de plaatselijke gemeente, verklarende leerstellige lezingen en profetische dienst (Rom. 12:6-8; 1 Kor. 12:4-11; 14:29-32; Ef. 4:7-16; Hand. 20:20; 1 Petr. 4:10-11). In de plaatselijke vergadering heeft de Heilige Geest de vrijheid om de gaven van de Heere te gebruiken om precies die dienst te laten verrichten die het meest toepasselijk is voor het specifieke publiek op dat specifieke moment. De apostel Paulus hield Timotheus voor: 'Houd tot voorbeeld de gezonde woorden' (2 Tim. 1:13).

De JNB-vertaling geeft weer dat hij 'een *plan* (een beeld) van gezonde woorden' moest hebben. Dat vereist biddend persoonlijk de Schrift bestuderen, naast de Woordbediening (verkondiging) in de plaatselijke vergadering. De gaven die de broeders in de plaatselijke vergadering ontvangen hebben, kunnen ook functioneren in andere situaties, zoals huisbijeenkomsten.

Als voorwaarde voor vrijwel iedere vorm van prediking worden jonge mensen naar Bijbelscholen gestuurd om de Bijbel te leren kennen. Hoewel de een of andere vorm van klassikale studie nuttig kan zijn om Hebreeuws en Grieks te leren (wat zeker niet noodzakelijk is om een effectief Bijbelleraar of prediker te zijn), wordt een dergelijke scholing, anders dan het onderwijs van God, nergens in de Schrift gevonden. De meeste Bijbelscholen zijn tegenwoordig behoorlijk modernistisch en/of charismatisch, of zwakken af wat de Bijbel leert over afzondering van kwaad en verbindingen, om ruimte te kunnen bieden aan deze verkeerde posities.

De meeste denominaties of andere groeperingen zouden er niet aan denken een voorganger in dienst te nemen die niet is afgestudeerd aan een erkende theologische opleiding. Ze zouden dus nooit een Paulus aannemen en zeker niet een Petrus of Johannes, die als vissers duidelijk een minimale formele opleiding hadden genoten. Dit is een menselijk systeem dat geen Schriftuurlijke goedkeuring heeft.

De Heilige Geest krijgt Zijn plaats als Leider en Bestuurder in de plaatselijke bijeenkomsten, zodat Hij kan gebruiken wie Hij wil (1 Kor. 3:16; 12:7-11; Ef. 2:22). Dit is een belangrijke waarheid betreffende de Gemeente. Velen beseffen wel dat de Heilige Geest in individuele gelovigen woont (1 Kor. 6:19), maar begrijpen niet dat Hij ook in de Gemeente als geheel woont (1 Kor. 3:16). Maar in beide situaties verwacht de Heilige Geest de *Bestuurder* te zijn en niet alleen maar een *Bewoner*. Hij geeft niet alleen de verschillende geestelijke uitingen aan verschillende ge-

lovigen zoals Hij dat wil, Hij werkt of bestuurt (in positieve zin) ook de uitingen die Hij schenkt tot zegen van de bijeengekomen heiligen (1 Kor. 12:7-11). Bedenk dat 1 Korinthe geschreven was aan een plaatselijke vergadering.

In vrijwel iedere denominatie leidt of dient een geestelijke, predikant, voorganger of aangestelde assistent. Het publiek leert *hun* standpunten kennen over de Schrift, niet noodzakelijk wat de Heilige Geest onderwezen wil hebben. Velen die de Heilige Geest misschien zou willen gebruiken, zijn verwezen naar de positie van *leken* die zwijsend in de zaal zitten, en zo wordt hun gave vaak in elk geval gedeeltelijk verspild. Dit hele systeem is een vreselijke smet op het werk van de Heilige Geest – in feite een ontkenning van Zijn werk – en dus fundamentele dwaling! We moeten het zien zoals God het ziet!

Alle gelovigen worden heiligen genoemd, Christenen en broeders; allen zijn gelijkwaardige leden van het ene lichaam van Christus (1 Kor. 1:2; 12:12,27; Ef. 3:6; 4:4; Hebr. 2:11-12). Omdat we alleen horen samen te komen tot de kostbare Naam van de Heere, hebben we niet het recht om naar onszelf te verwijzen met een naam of titel die niet voor alle gelovigen geldt. Hoewel we verschillende geestelijke gaven hebben en iemand kunnen respecteren vanwege zijn werk voor de Heere, is er geen 'kasten'- of klassensysteem in het nieuwtestamentisch Christendom. We zijn allemaal gelijkwaardige priesters, allen hebben een gave, allen zijn evenzeer aangenaam gemaakt in de Geliefde.

In vrijwel iedere denominatie worden onschriftuurlijke klas-sonderscheidingen gehanteerd in de vorm van een geestelijken-lekensysteem. De geestelijkheid – de predikant, pastoor, leraar of bisschop – is de superieure, geestelijke klasse en het volk wordt beschouwd als hun kudde en als leken. Ook dit is een vreselijke smet op het nieuwtestamentisch Christendom. Bovendien duiden de meeste Christenen zichzelf met

een denominationele naam aan en zeggen bijvoorbeeld: 'Ik ben een methodist'. *Waar* vinden we dat in de Schrift? Nergens. Integendeel: zie 1 Korinthe 1:10-13.

Dienstknechten van de Heere zijn gewoon broeders, net zoals u en ik, die door God geroepen zijn om bijvoorbeeld de plaatselijke vergaderingen te bezoeken en te dienen. Sommigen wijden zich, wanneer zij daartoe door de Heere geroepen worden, fulltime aan het werk van de Heere. Anderen houden naast hun dienst een seculiere baan aan. In een bepaalde zin zijn wij allemaal dienstknechten van de Heere, aangezien wij allemaal een gave hebben om voor Hem te gebruiken (1 Kor. 9:7-14; Gal. 6:6; Ef. 4:11-16; Hand. 18:1-3; 20:33-35; Openb. 1:1). Een dienstknecht zijn is geen klassenonderscheiding, maar een groot voorrecht dat wij allemaal kunnen genieten, ook als we niet geroepen worden om fulltime te dienen.

Voorgangers en predikanten worden gewoonlijk geselecteerd, beroepen en via stemming aangesteld door een plaatselijke gemeente om daar te dienen en ontvangen een salaris. Zij hebben de positie van geestelijk leiderschap en superioriteit gekregen zolang ze 'onze voorganger' zijn. In andere groeperingen of denominaties is de voorganger aangesteld over een kudde door een synode of raad van oudsten van die denominatie. En ook dit is een vreselijke smet op Christus' principes voor Zijn Gemeente. Wij zijn dankbaar voor iedere Godvrezende voorganger die trouw het Woord van God verkondigt zoals hij dat kent, maar dit doet niets af aan de ernst van de dwaling van het 'geestelijken-leken'-systeem.

God roept sommigen om plaatselijk het toezicht of leiderschap uit te oefenen en rust hen toe. Dergelijk leiderschap gebeurt altijd door meerderen. Er is geen gezag om hen aan te wijzen, maar God heeft hun kwalificaties duidelijk gemaakt en de vergadering moet hen *erkennen* die gekwalificeerd zijn en toezicht

uitoefenen (Hand. 20:17,28; 1 Thess. 5:12-13; 1 Tim. 3:1-13; 5:17-20; Titus 1:5-9). Door het ongelukkige gebruik van het woord 'regeren' in de Statenvertaling beschouwen velen de 'oudsten' of 'ouderlingen' als een heersende klasse. Dat zijn ze niet. Ze zien toe op het welzijn van de plaatselijke vergadering en *nemen de leiding* (dit is de correcte vertaling) door te laten zien wat juist is. In Hebrëeën 13:17 wordt ons voorgehouden dat wij onze voorgangers moeten *gehoorzamen*, maar het Griekse woord betekent: gehoorzamen wanneer je ervan overtuigd bent dat wat je is opgedragen, volgens de Schrift juist is.

Bijna altijd zijn ouderlingen en bisschoppen aangesteld of gekozen. Dit betekent in feite dat de mensen die dat aanstellen of kiezen doen, meer denken te weten dan de Heilige Geest (Hand. 20:28) over de organisatie of het functioneren van de plaatselijke vergadering. De negatieve gevolgen zijn bijzonder ernstig. Ook al is het niet zo bedoeld, een dergelijk gedrag is ook weer een smet op de Heilige Geest en moet daarom als kwaad beschouwd worden.

Samenkomsten worden gehouden in betrekkelijk eenvoudige, onopgesmukte zalen, huizen en gehuurde ruimten (Hand. 28:30; Rom. 16:15; Filémon 1:2). In het jodendom waren er prachtige tabernakels en tempels met versierd en duur meubilair. In het Christendom vinden we daar niets van, want onze aanbidding hoort te zijn in *geest* en in *waarheid*. Dat wat de oude natuur bevredigt of iemand zich godsdienstig laat voelen zonder dat zijn geest wordt geraakt, wordt in het Christendom niet gevonden. Het *gebouw* is niet de 'kerk' (zoals het woord gewoonlijk gebruikt wordt). De *gelovigen* die samenkomen in een of ander gebouw, zijn onderdeel van de hele Gemeente. Zij *vertegenwoordigen* (als zij op Schriftuurlijke manier bijeenkomen) de hele Gemeente in die plaats.

Vaak wordt er enorm veel geld uitgegeven aan prachtige gebouwen, glas-in-loodramen, communiebanken, kandelaren, koren, gewaden, pijporgels, torens en andere zaken die een beroep doen op de natuurlijke maar Godsdienstige mens en zelfs op wereldse gelovigen. Deze dingen doen denken aan het *jodendom*, dat aards van karakter was.

Zendingen zijn door God geroepen en worden in vertrouwen door Hem onderhouden via de Zijnen (Hand. 13:2-4; 1 Kor. 9:3-14; 2 Kor. 9:11; Fil. 4:15-19; 1 Thess. 2:9). God roept sommigen van Zijn dienstknechten om hun huis en vrienden te verlaten en in verre landen, vaak onder primitieve omstandigheden, het Woord van God te brengen aan verschillende volken. Hoe dankbaar horen we te zijn voor deze trouwe mensen, die hun leven op deze manier aan de Heere toewijden.

Vanwege de hedendaagse Godsdienstige zakelijke gebruiken zullen veel zendingen niet in geloof uitgaan zonder zich eerst vooraf te verzekeren van een financiële achterban, vaak in de vorm van een thuisfrontcommissie. Maar als het een werk van de Heere is, zal Hij altijd in het onderhoud voorzien. Geen enkele commissie of bestuur heeft het recht om te bepalen wat een zending onderwijst. Dat is iets tussen hemzelf en de Heere. Een zending hoort zich echter wel, net als iedere andere gelovige die wandelt op Gods ware grondslag, onder de tucht te stellen van de plaatselijke vergadering waarmee hij gemeenschap uitoefent in het breken van het brood.

Afsluitende opmerkingen

Er zijn nog wel meer kenmerken van de gemeentelijke wandel die tot eer van Christus is, maar dit zijn de kenmerken die mijns inziens essentieel zijn voor het juiste begrijpen en functioneren van een groep gelovigen die vergaderd wenst te zijn volgens Gods gedachten. Het is ons gebed dat ieder van u op Gods ware grondslag zal wandelen in de gemeentelijke gemeenschap die voldoet aan de vereisten van Gods Woord.

Robert J. Costen

Ontruk mij aan het slijk

'Ontruk mij aan het slijk en laat mij niet wegzinken, laat mij gered worden van wie mij haten, en uit de waterdiepten' (Ps. 69:15).

Hoe weinig kunnen wij de diepte van de doodsangst van de Heere Jezus invoelen of zelfs maar begrijpen toen Hij vrijwillig tot Slachtoffer voor de zonden gemaakt werd aan het kruis van Golgotha. In het Nieuwe Testament vinden we op het moment van Zijn kruisiging niet dergelijke uitingen van doodsangst. Daarom zijn we veel dank verschuldigd aan het Oude Testament, dat ons iets aangeeft van het verdriet en de angst die zo op Zijn ziel drukten, toen Hij niet alleen onderworpen werd aan de bittere en wrede kwellingen van mensen, maar ook aan Gods onverzwakte oordeel wegens onze zonden.

Het uitroepend tot God te midden van Zijn lijden, vraagt Hij om ontruk te worden aan het slijk – het slijk van onze zonden waar-

voor Hij stierf. Daarna vraagt Hij ook om bevrijd te worden van hen die Hem haten en uit de waterdiepten. Hij heeft beslist de boosaardige wreedheid ervaren van Zijn vijanden die Hem lastigvielen op dat moment dat God Hem oordeelde voor onze zonden. Het was Gods oordeel waarover Hij spreekt als 'de waterdiepten'.

Toen Hij bad 'met sterk geroep en tranen' (Hebr. 5:7), werd Hij verhoord om Zijn Godsvrucht. **Omdat Hij God op de eerste plaats stelde, werd Zijn offer volkomen aanvaard.** God hoorde Hem en bevrijdde Hem, wekte Hem op uit de dood en stelde Hem aan Zijn eigen rechterhand in de heerlijkheid.

Het slijk van onze zonden kan Hem nooit meer beroeren, want Hij heeft volkomen verzoening gedaan voor onze zonden. Zij die Hem haten, zijn totaal verslagen en kunnen nooit meer enige macht over Hem uitoefenen. En die waterdiepten dan? Hoewel Hij er eens in wegzonk en de verschrikking droeg van het kwelende oordeel van God, kan dit nooit meer herhaald worden. De Heere Jezus heeft dat rechtvaardige oordeel van God volledig gedragen en is voor eeuwig beloond met een heerlijkheid die oneindig hoger is dan ieder ander ooit zou kunnen verkrijgen.

L.M. Grant

De zegenrijke taak van oudere zusters

'... de oude vrouwen eveneens in hun gedrag zoals het heiligen past, niet kwaadsprekend, niet verslaafd aan de wijn, leraressen van het goede' (Titus 2:3).

Onze heerlijke Heiland en Heere heeft ons in Zijn Woord zo veel eenvoudige maar rijke voorschriften gegeven. Als wij ze in trouw en liefde jegens Hem gehoorzamen, zullen we daarmee eer brengen aan Zijn kostbare Naam en zal het tot zegen zijn van onszelf. Voor iedereen zijn er specifieke taken in de Christelijke dienst. We hebben allemaal een plekje gekregen waar we ons licht mogen laten schijnen. In het vers dat we overdenken, gaat het om de oudere zusters in de gemeente. Titus had van de apostel Paulus de opdracht gekregen om in het bijzonder hun gedrag met betrekking tot heilige zaken te benadrukken. Zaken die te maken hebben met de Heere en Zijn kinderen, moeten worden uitgevoerd in overeenstemming met Zijn heiligheid en genade. Het is belangrijk om zowel in gesprekken als in gedrag oprecht te zijn en geen verkeerde indruk te wekken. Hoe mooi is het om onze zusters te zien met een zachtmoedige en stille geest. Zij zijn de pilaren in het huis van God. Satans aanvallen zijn vaak gericht op het getuigenis en gedrag van onze zusters. Het gevaar om verslaafd te zijn aan de wijn is voor veel zusters misschien geen probleem. Maar het gevaar om verslaafd te zijn aan andere dingen waardoor zij zich laten beheersen in plaats van door de Geest van God, is zeer reëel. De apostel geeft een waarschuwing: laten wij ons voor Hem stellen en onderzoeken waardoor wij worden beheerst.

De laatste aansporing in ons vers is dat zij 'leraressen van het goede' moeten zijn. Wat een prachtige dienst mogen oude zus-

ters hebben door zich bezig te houden met jongere zusters en hen te leren vanuit hun eigen ervaring en wandel met de Heere. Wij kunnen onderwijzen over de uitwerking van Goddelijke principes in onze levens, gezinnen en samenkomsten. Al deze terreinen zijn zo nauw met elkaar verbonden. **We moeten onze gezinnen niet losmaken van de gemeente.** Wat een wezenlijke rol hebben onze oude zusters in het uitleven van deze gezegende waarheid.

Klaas Rot

Symbolen voor het Woord van God (1)

De Heilige Schrift bevat zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament een verscheidenheid aan beelden, symbolen en gelijkenissen, waarmee geestelijke inhouden gemakkelijker te begrijpen zijn. Daarbij valt te denken aan oudtestamentische gebeurtenissen, voorwerpen, personen of voorschriften die het karakter hebben van een voorbeeld of die vandaag een profetisch karakter voor ons dragen. Bijvoorbeeld het verhaal van Jozef, de offers of de tabernakel. Niet zelden vergelijkt God Zich zelfs met een mens en zijn doen, bijvoorbeeld met een man, vader of moeder. In het Nieuwe Testament zijn het vooral de gelijkenissen waarin de Heere Zich van deze beeldtaal bedient.

Wij zijn vaak te weinig dankbaar dat God op deze beeldende manier tot ons spreekt en dat terwijl wij daardoor allerlei diepe waarheden beter kunnen begrijpen.

Maar ik wil hier niet over *deze* beelden spreken. Misschien is een aantal lezers zich er helemaal niet zo van bewust dat de Heilige

Schrift ook over zichzelf in de vorm van symbolen spreekt, of anders uitgedrukt: dat de Heilige Geest ook voor het Woord van God zelf beelden of symbolen gebruikt, om de grootheid en het karakter ervan begrijpelijker te maken.

Dat deze beeldende beschrijvingen van het Woord van God evenzo geïnspireerd zijn als de Heilige Schrift mag duidelijk zijn. Ze zijn ook heel betekenisvol en zeer leerzaam voor ieder van ons. Wie zou haar Goddelijke auteurschap over het hoofd kunnen zien?

Op de volgende pagina's willen we een blik op de afzonderlijke symbolen werpen en hun geestelijke betekenis voor ons proberen te begrijpen. Daarbij willen we ons allereerst met de symbolen bezighouden die een directe betrekking op *onzelf* hebben om ons daarna te richten op die symbolen die de zegen voor *anderen* laten zien.

1. Een beoordelaar

Als eerste voorbeeld dat God Zijn Woord met een beeld beschrijft, zou een Bijbeltekst uit de Hebreeënbrief kunnen dienen: 'Want het Woord van God is levend en krachtig, en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot verdeling van ziel en geest, zowel van gewrichten als van merg, en is een oordelaar van de gedachten en overleggingen van het hart' (Hebr. 4:12).

Het woord 'oordelaar' is afgeleid van het Griekse bijvoeglijke naamwoord 'kritikós', wat zoveel betekent als: 'in staat om te (be-)oordelen en te beslissen'.

Ons woord 'criticus', dat hieraan ontleend is, heeft een negatieve bijmaak, die niet in het Griekse woord zit. Daarom is 'beoordeelaar' een betere weergave.

Het Woord van God: een oordelaar van het hart. Het maakt direct duidelijk dat je de Bijbel niet als een normaal, door mensen geschreven boek kunt lezen. Het richt zich als geen ander boek in de wereld rechtstreeks tot het hart en geweten van de mens. En het doet dit met volmaakt, Goddelijk gezag. Daarom moeten wij ons hart openstellen voor de Heilige Schrift en **met aandacht lezen en er steeds aan denken dat God Zelf tot ons spreekt.**

Het hart is het morele middelpunt van ons bestaan, onze persoonlijkheid. Onze affecties hebben hier niet alleen hun plek, maar in het hart worden ook de beslissingen voor ons leven genomen. Daarom worden wij in het Spreukenboek vermaand: 'Bescherm je hart boven alles wat te behoeden is, want daaruit zijn de uitingen van het leven' (Spr. 4:23).

Inderdaad is het uitermate belangrijk dat de gedachten en overleggingen van ons hart aan een heilzame controle onderworpen worden. Dat kan echter alleen maar door het Woord van God gebeuren. Alleen door het Woord komt dat wat in ons hart is, in het Goddelijke licht te staan. Alleen door het Woord worden ook onze meest verborgen motieven beoordeeld.

We moeten ons dat laten welgevalen, zelfs wanneer de 'Oordeelaar' onze eigen wil niet in bescherming neemt en er tegen moet getuigen. En is het niet een onschatbare zegen wanneer onze gedachten onderzocht worden voordat ze tot woorden worden en onze bedoelingen voordat ze tot daden rijpen? Wat zouden we onszelf veel ongemak en verdriet hebben kunnen besparen wanneer wij de beoordeling van onze gedachten en gezindheid door het Woord toegelaten hadden.

Eeuwen geleden al vroeg de dichter van Psalm 139 deze gunst van God: 'Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, beproef mij en ken mijn gedachten. Zie of er bij mij een schadelijke weg is en leid mij op de eeuwige weg' (Ps. 139:23-24). Wij leven vandaag onder de genade en weten dat de Heere Jezus voor al het kwaad dat God in ons ziet, geoordeeld is.

Zouden wij dan niet, wanneer het om het dagelijks navolgen van Hem gaat, deze 'Kritikós' welkom moeten heten: Hem Die in onze harten de oorsprong van het kwaad ontdekt en kan uitroeien? Wij bezitten het nieuwe, het eeuwige leven en dit leven wil God gehoorzamen. Maar wij hebben ook nog de oude natuur, die zich steeds wil laten gelden en ons tot kwaad probeert te verleiden. Wat een genade is het daarom om in Gods Woord een Oordelaar te hebben, Die in het hart een scheiding maakt tussen dat wat van God is en dat wat niet van Hem is!

Maar nogmaals: [wij moeten ons bewust toetsen aan het licht van Gods Woord](#) als we zijn zegenrijke werking willen ervaren. Dat kan ons weliswaar brengen tot verootmoediging, maar er is nauwelijks iets wat meer zegenrijk is, want alleen op deze manier kan God ons voor moeitvolle wegen bewaren en het genot van gemeenschap met ons krijgen.

Het Woord van God wordt in Hebrëen 4:12 als een *persoon* gezien, als iemand die handelend optreedt, die onze gedachten en motieven beoordeelt en recht spreekt. In feite brengt het ons daarmee regelrecht in de tegenwoordigheid van God, zoals het volgende vers duidelijk maakt: 'En er is geen schepsel voor Hem onzichtbaar, maar alle dingen zijn naakt en geopend voor de ogen van Hem, met Wie wij te doen hebben' (Hebr. 4:13). De naadloze overgang van het Woord van God naar God Zelf is zeer indrukwekkend. Wanneer wij met het Woord van God te maken hebben, dan hebben wij met God Zelf te maken. En dat is een geluk waarvan we ons niet moeten laten beroven!

2. Een lamp en een licht

In Psalm 119 wordt het Woord van God met een *lamp* en een *licht* vergeleken: 'Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad' (Ps. 119:105). Een soortgelijke gedachte wordt in Spreuken 6 uitgedrukt: 'Want een gebod is een lamp, en onderricht is een licht' (Spr. 6:23).

Lamp en licht zijn nodig wanneer het donker is. Dat geldt zowel voor het natuurlijke als het geestelijke leven. Nu wordt in de Heilige Schrift nauwelijks een feit meer benadrukt dan dat de mens van nature in de *duisternis* is. Hij bevindt zich in de 'macht van de duisternis' (Kol. 1:13) en wordt door de 'de wereldbeheersers van de duisternis' (Ef. 6:12) gecontroleerd. Gods Woord beschrijft de mensen als '*verduisterd* in het verstand' en voegt daar nog aan toe: 'vervreemd van het leven van God, wegens de *onwetendheid* die in hen is' (Ef. 4:18). Omdat de duisternis de ogen van de mens blind gemaakt heeft, *is* hij in de duisternis en *wandelt* hij in de duisternis en weet hij niet waarheen hij gaat (1 Joh. 2:11) – een vernietigend oordeel over de mens, ook de moderne mens in al zijn vermeende slimheid en zijn vervreemding van God: 'Hij *weet niet* waarheen hij gaat!'

De 'duisternis' beschrijft – dat maken de Schriftplaatsen duidelijk – een morele toestand die gekenmerkt wordt door onwetendheid over God en Goddelijke dingen. Als de mens in deze situatie blijft, dan is 'de donkerheid van de duisternis tot in eeuwigheid voor hem bewaard' (Judas 1:13). Alleen een interventie, een ingrijpen van God, kan iets aan de toestand veranderen. Toen de aarde 'woest en leeg' was en er 'duisternis over de watervloed' lag, was het licht het eerste wat de Schepper tot aanschijn riep. Hij gebod: 'Laat er licht zijn!' (Gen. 1:2-3). Zo is het ook op het geestelijke terrein. God laat Zijn licht schijnen in het verduisterde hart van de mens, met de bedoeling daar de 'lichtglans van de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus' te bewerken (2 Kor. 4:6).

Het middel waarvan God Zich bedient, is enkel en alleen Zijn Woord, in het bijzonder het Evangeliewoord (Hand. 15:7; 2 Kor. 4:4; Ef. 1:13; 1 Petr. 1:23). Met dit Woord zendt God Zijn dienstknechten naar de mensen, 'om hun ogen te openen, opdat zij zich bekeren van de duisternis tot het licht, en van de macht van de satan tot God, opdat zij vergeving van zonden ontvangen' (Hand. 26:18). *De mens heeft de verantwoordelijkheid om zich aan het licht van het Woord te onderwerpen.*

Als hij dat doet, zal het waarheid worden in hem wat in Psalm 119 staat: 'Het opengaan van Uw woorden geeft licht, het schenkt eenvoudigen inzicht' (Ps. 119:130). In het Nieuwe Testament vinden we een soortgelijke zegen in Efeze, waar gezegd wordt: 'vroeger was u *duisternis*, maar nu bent u *licht* in de Heere' (Ef. 5:8). Licht hebben, licht in de Heere zijn, wil zeggen dat je inziet wat Gods gedachten zijn.

Er is iets geweldigs met het Woord van God. We kunnen het vergelijken met de ster in het oosten, waarvan het licht eens hen die het verst verwijderd leken, kon verlichten, een licht dat ook vandaag iedereen leidt die oprecht zoekt naar Christus (Matth. 2:2,9-10).

Het ligt op mijn hart om eerst iets te zeggen over deze principiële overwegingen over licht en duisternis en de eerste vereiste voor de zondige mens. Het opschrift van dit artikel over het woord uit de Psalmen geeft trouwens de taal van een gelovige weer. Voor hem is het Woord van God een *lamp* voor zijn voet en een *licht* op zijn pad.

Met deze beide symbolen voor het Woord van God wordt, zo schijnt mij, niet precies hetzelfde uitgedrukt. De lamp is voor de nacht, het licht voor de dag.

Laten we eerst stilstaan bij de *lamp*. Terwijl in Psalm 19 het gebod van de Heere de *ogen* verlicht (Ps. 19:9), is hier het Woord een lamp voor de *voet*. Het eerste spreekt over de vaardigheid om te kunnen zien, spreekt van inzicht. Bij het tweede gaat het om de weg wijzen.

In ons leven worden wij steeds weer voor beslissingen gesteld. Ze kunnen ons onbetekenend voorkomen of ook van grote betekenis lijken, maar ze moeten *allemaal* als juiste beslissingen genomen worden. Wie van ons weet of dat wat ons vandaag nog onbeduidend lijkt, morgen heel ernstige gevolgen heeft? Wanneer wij voor moeilijke beslissingen staan, kan het echt wel eens donker in onze ziel zijn.

De volgende stap: waar moeten we onze voet neerzetten? Wat hebben we daarbij 'de lamp' nodig voor onze voet! God wil ons door Zijn Woord de weg wijzen, wil ons raad geven (Ps. 32:8). Gelukkig wie geleerd heeft ook in kleine dingen God om raad te vragen! Hij zal dan minder moeite hebben het ook in grote dingen te doen. Hebben we niet af en toe de waarschuwing nodig: 'Wees niet als een paard, als een muilnier, dat geen verstand heeft' (Ps. 32:9)? Wanneer wij niet op Zijn instructies wachten, maar in plaats daarvan zelfstandig beslissingen nemen, moet Hij wel 'bit en toom' (Ps. 32:9) gebruiken en ons op een pijnlijke manier op de weg houden of ernaar terugleiden.

Nu geeft God ons niet voor elk afzonderlijk geval van ons leven een gerichte aanwijzing en niet op elke vraag een regelrecht antwoord. Zijn Woord is geen Boek met kant-en-klare oplossingen. Veeleer leidt God ons door morele principes: richtlijnen die in de Heilige Schrift opgeschreven zijn en die wij ons eigen moeten maken. Geve God ons dat wij, bemoedigd door deze regels, meer dan tot nu toe naar Zijn wil mogen vragen!

Zijn Woord is echter ook *een licht op ons pad*. Dat beeld wekt in ons de voorstelling van een klaarlichte dag met een duidelijk

herkenbare weg voor ons. God geeft ons in Zijn genade niet alleen licht voor de volgende stappen, maar Hij verlicht de hele voor ons liggende weg. Dat is heel troostvol. Of het nu om onze persoonlijke weg als Christen gaat of om de gemeenschappelijke weg als Gods Gemeente, Zijn Woord wijst ons de hele weg, wijst ons de uitkomst en het doel.

In zoverre reikt 'het licht' verder dan 'de lamp'. We kunnen het gelijkstellen aan 'openbaring'. Terwijl onze persoonlijke weg als iets onbekends voor ons ligt en voortdurend nieuwe beslissingen eist, ligt de weg – bijvoorbeeld van de Gemeente – open voor ons, want Gods Woord beschrijft hem helder in zijn verschillende aspecten en wij hoeven niet steeds weer opnieuw te vragen waar hij heen gaat. God heeft Zijn gedachten voor de Gemeente helder in Zijn Woord geopenbaard. Zo is het ook met onze weg als kinderen van God. Weten we dan niet – met vele anderen – dat die weg door lijden naar de heerlijkheid voert?

Een soortgelijk verschil als hier tussen 'licht' en 'lamp' vinden we in Psalm 103 tussen 'wegen' en 'daden': 'Hij heeft aan Mozes Zijn wegen bekendgemaakt, aan de nakomelingen van Israëel Zijn daden' (Ps. 103:7). Terwijl Mozes van God inzicht kreeg over de *wegen* – en dat is openbaring – beperkte het weten van de Israëlieten zich tot Zijn *daden*. Ook al verkeert de wereld in *duisternis*, Gods reisgenoten hebben *licht* op hun pad.

'Maar het pad van rechtvaardigen is als een schijnend licht, dat gaandeweg helderder gaat schijnen tot het volledig dag is geworden. De weg van goddelozen is als de donkerheid. Zij weten niet waarover zij struikelen zullen' (Spr. 4:18-19).

(Wordt vervolgd).

Chr. Briem

De Drie-eenheid

God had door Mozes duidelijk tegen Israël gezegd: 'De HEERE, onze God, de HEERE is één' (Deut. 6:4). Ook het eerste gebod van de wet maakte dat duidelijk: 'U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben' (Ex. 20:3). 1 Timotheüs 2:5 bevestigt dat: 'er is één God' of 'God is één'. Toch heeft God Zich geopenbaard in drie Personen: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Op de eerste bladzijde van het Woord van God staat het Hebreeuwse *Elohim* (het woord dat *God* betekent) in het meervoud. Het werkwoord dat daarop volgt, staat in het enkelvoud, wat al naar deze nog verborgen waarheid van de Goddelijke Drie-eenheid verwijst.

Sommige uitleggers zien een verborgen verwijzing van deze Drie-eenheid in de drievoudige zegen in Numeri 6:24-26: allereerst de zegen van de Vader, vervolgens het licht en de genade die de Zoon heeft gebracht en ten derde de heerlijkheid van Christus die wordt geopenbaard door de Heilige Geest (Joh. 16:14) en de vrede, vrucht van de Heilige Geest (Gal. 5:22).

In het Nieuwe Testament bij de doop door Johannes wordt de Drie-eenheid volledig geopenbaard: de Heere Jezus komt naar de Jordaan en neemt plaats naast degenen die hun zonden belijden, ook al was Hij Zelf zonder zonde. De stem van de Vader laat zich horen, zodat de Heere Jezus niet wordt verward met degenen die om Hem heen staan: 'Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb' en de Heere Jezus zag 'de Geest van God als een duif neerdalen' en op Zich komen (Matth. 3:16-17).

Voordat de Heere Jezus Zijn discipelen achterlaat, zendt Hij hen uit om alle volken tot Zijn discipelen te maken en hen te dopen

'tot de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest' (Matth. 28:19). Let op, Hij zegt: 'tot de Naam' en niet 'tot de Namen' – één Naam, drie Personen.

De apostel eindigt de tweede Brief aan de Korinthiërs met de wens: 'De genade van de Heere Jezus Christus, de liefde van God en de gemeenschap van de Heilige Geest zij met u allen' (2 Kor. 13:13).

Wat in het Oude Testament nog bedekt was met een sluier, is in het Nieuwe Testament volledig geopenbaard. **Geloof accepteert deze openbaring van een drie-enige God zoals de Bijbel ons die geeft**, zonder dat we dit mysterie ooit kunnen doorgronden (1 Kor. 13:12).

G. André

'Wij zien Jezus'

'Wij zien Jezus' (Hebr. 2:9).

'En wij allen, die met onbedekt aangezicht de heerlijkheid van [de] Heere aanschouwen, worden naar hetzelfde beeld veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als door [de] Heere, [de] Geest' (2 Kor. 3:18).

Voor ons is de hemel open en het geloof kan zeggen: 'Wij zien Jezus'. Vroeger woonde God te midden van Zijn volk in het heiligdom, maar daar was een voorhangsel en er was geen manier om tot Hem te naderen. Nu is het voorhangsel gescheurd en de hemel is open. De weg naar het Heilige der heiligen is zichtbaar gemaakt. In de hele Brief aan de Hebreeënen wordt dit verkondigd, want onze positie wordt gezien als aanbidders in de aanwezig-

heid van de Vader, in 'de ware tabernakel, die de Heere heeft opgericht, niet een mens' (Hebr. 8:2).

Niet alleen is de hemel voor ons als aanbidders geopend, maar 2 Korinthe 3 geeft nog een andere gedachte weer. Hier vergelijkt Paulus de heerlijkheid van de wet, zoals die zichtbaar was op het gezicht van Mozes, met de heerlijkheid van God, die nu zichtbaar is in het aangezicht van de Heere Jezus.

Het is een geweldig voorrecht om door het geloof op te zien naar Hem daar in de heerlijkheid. Zo gaan wij op Hem lijken terwijl wij veranderd worden naar hetzelfde beeld. Is er een manier waarop Zijn leven meer zichtbaar kan worden in ons sterfelijke lichaam? Louter bekendheid met de leer van onze hemelse positie zal niet dit veranderend effect hebben, maar het bezig zijn van het hart met de hemelse Mens zal altijd invloed hebben op de ziel en ons losmaken van alles hier op aarde. Het christendom is in dit opzicht veel hoger dan de wet. Het brengt ons geen wettelijke voorschriften, maar een gezegende Persoon.

Door ons bezig te houden met de Heere Jezus – door ons te voeden met Hem en over Hem na te denken – worden wij door de Heilige Geest in gemeenschap met onze Vader gebracht. Wij worden in staat gesteld om Zijn eigen gedachten te delen en zelfs Zijn eigen liefde te delen voor die Gezegende, Die nu aan Gods rechterhand gezeten is. Hier is de bron van alle groei, kracht en zegen.

W.W. Fereday

Hij bad

'En 's morgens vroeg, toen het nog diep in de nacht was, stond Hij op en ging uit en vertrok naar een woeste plaats en daar bad Hij' (Mark. 1:35).

De Heere had veel steden te bezoeken. Hij had daarin veel dienst te verrichten; er waren veel behoeften waarin Hij moest voorzien en er was veel verdriet dat Hij moest verlichten. De problemen van de menigten zouden Hem overspoelen wanneer de dag aanbrak, maar ze zouden Hem niet overvallen of overweldigen, want Hij was tevoren al opgestaan en was op elk ervan voorbereid; de voorzieningen in Hem kwamen overeen met de eisen van de dag. Hij beschouwde het hele scala van deze problemen in gemeenschap met Zijn Vader. Elk afzonderlijk geval trok aan Zijn oog voorbij en was het onderwerp van Zijn voorbede op die eenzame plaats waar *Hij naartoe ging om te bidden*.

Wat een prachtige beschrijving van het leven en de dienst van onze Heere op aarde! Maar Zijn leven nu is niet minder geweldig, omdat 'Hij altijd leeft om voor hen tussenbeide te treden' (Hebr. 7:25). En die voorbede is gedaan en gehoord voordat de nood zich voordoet.

'Ik heb voor u gebeden', zegt de Heere tegen Petrus (Luk. 22:32), terwijl deze nog helemaal niet beseftte dat hij dat nodig had. Groot is de bemoediging die het overdenken van Hem in Zijn leven of dienst hier op aarde ons brengt en Hij verandert niet; Zijn bereidheid om in alle nood te voorzien is nu dezelfde als toen.

Willen de duizenden heiligen van God die belast zijn en zuchten, die bijna geen moed meer hebben op God te zien door een last van zorg, opgewekt en vernieuwd worden, willen zij als overwinnaars hun hoofd opheffen en zingen in plaats van zuchten, dan

moeten zij dit geweldige feit beseffen: de Heere 'stond op' vóór hun nood; Hij wist het allemaal al voordat het hen zou verwarren en bezorgd maken. Dit moet niet louter een geloofsartikel zijn waarmee zij onverschillig en misschien onwillig instemmen, maar een diepe overtuiging in hun ziel, die hen ertoe brengt om zichzelf en de last van de dag aan het begin ervan aan Hem over te geven, zodat zij al hun bekommernis op Hem werpen.

J.T. Mawson

In het Bijbelboek Lukas vinden we op verschillende plaatsen dat onze Heere in gebed was:

Lukas 3:21	'... en [Jezus] bad ...'
Lukas 4:42	'... ging Hij uit en vertrok naar een woeste plaats' (om te bidden volgens Markus 1:35)
Lukas 5:16	'Maar Hij trok Zich terug in de woestijnen en bad'
Lukas 6:12	'... dat Hij naar de berg ging om te bidden; en Hij bracht de nacht door in het gebed tot God'
Lukas 9:18	'Toen Hij alleen was in het gebed'
Lukas 9:28	'... om te bidden'
Lukas 9:29	'... terwijl Hij bad...'
Lukas 10:21	'... verheugde Jezus Zich in de geest en zei: Ik prijs U, Vader, Heere ...'
Lukas 11:1	'Toen Hij op een bepaalde plaats in gebed was'
Lukas 22:32	'... maar Ik heb voor u gebeden ...'
Lukas 22:41	'en Hij knielde neer en bad'
Lukas 23:34	'en Jezus zei: Vader, vergeef hun'

Deze volmaakte Mens: wat een Voorbeeld is Hij voor ons!

Vraag gerust om meer informatie!

Onder voorbehoud

Bijbelstudieconferentie – D.V. 12-14 november 2021

voor iedereen van 0-99 jaar!

Thema: Christus gezien in de offers:

HET OFFER VAN DE JONGE RODE KOE

(Numeri 19)

We hopen ons in de studies bezig te houden met lessen over de Heere Jezus en Zijn offer.

We willen Hem voor ogen krijgen, hoe Hij om onze schuld leed en stierf op het kruis van Golgotha. Hoe meer we Hem en Zijn lijden en sterven voor ogen hebben, hoe meer we zullen begrijpen hoe afschuwelijk onze zondesschuld is in de ogen van de heilige God, Die tóch zelfs Zijn Zoon niet spaarde maar Hem voor ons allen overgaf.

Naast de studies is er uiteraard tijd voor zingen, gebed, ontspanning, gesprekken enzovoort.

Tijdens enkele studies is er een apart kinderprogramma.

Onderkomen: conferentiecentrum De Kroeze Danne
Kappelhofsweg 14, Ambt Delden
www.dekroezedanne.nl

Aankomst: vrijdagmiddag 12 november 2021 vanaf 16.30 uur
Vertrek: zondagavond 14 november rond 18.45 uur

Aanmelding (liefst per e-mail) en contactadres:

www.christelijkjeugdwerk.nl

Banisweg 57, 7462 HX Rijssen;

Info: tel. 0543-477444 b.g.g. 0548-701218

e-mail: info@christelijkjeugdwerk.nl

Nadenkertje

Blijvend geluk gevonden

De schilder Peter Cornelius reisde als jonge kunstenaar in het jaar 1811 met een studiegenoot naar Rome. Na een wandeling door een gedeelte van Tirol kwamen ze bij een boerderij waar ze mochten overnachten. Voor het slapen gaan las de boer nog een gedeelte uit de Bijbel met zijn gezin en de knechten en sprak hij een gebed uit. De beide jonge schilders deden alsof hun dat niet aanging. Na een 'welterusten' ging men slapen. Maar de jonge kunstenaars, die het nog te vroeg vonden om te gaan slapen, maakten op hun kamer een reisplan voor de volgende dag.

Later ging Peter Cornelius op het balkon staan om naar de sterrenhemel te kijken. Opeens hoorde hij in de nabijgelegen kamer iemand spreken. Hij luisterde onwillekeurig - en wat hoorde hij? De oude boer sprak met zijn God en in zijn gebed bad hij ook innig voor zijn twee gasten. Hij vroeg of God de beide kunstenaars tot Zich wilde trekken en hun zielen wilde aannemen. Dat ontroerde Cornelius geweldig. Het verwonderde hem dat deze oude boer zo met hem begaan was, dat hij zo dringend voor hem bad. Voor het eerst in zijn leven viel een straal van Gods licht en liefde in zijn hart.

Zijn geweten ontwaakte en hij erkende hoe inhoudsloos en leeg zijn leven was in vergelijking met dat van de boer. **De boer verheugde zich in Gods liefde en kende de vrede die alleen Jezus Christus geven kan.** Dit geluk miste de jonge kunstenaar. Met alle ernst ging hij op zoek naar dit heil tot hij het vond. Zo was de gelovige boer met zijn gebed tot blijvende zegen voor Peter Cornelius.